

מסורת הש"ס

(א) וּמִהֲדַרְדְּרֵי אֶת: (ב) וְהָיָה
הַעֲרוֹךְ מוֹכֵחַ כִּי הַכֹּל
שֶׁנֶּחֱלָץ הָאִוֶּרֶת נִמָּס
הַמִּסְתַּב עָלָיו עֲבַד כְּרוֹךְ
נִקְרָא מוֹסֵף, (ג) קְרוֹשֵׁן
לֵךְ, (ד) וּמִקְרוֹשֵׁן אֵיחָת
מִתְחַשֵּׁב וְכֵן אֵיחָת נִשְׁמָה
דְּהִכְחָא, (ה) שִׁיךְ לַעֲמֹד
הַקֶּסֶם, (ו) וּמִכָּךְ אֵמֵן,
(ז) וְעַכְשָׁנְךָ, (ח) וְיֵשׁ
תַּסְתִּים בְּרוּרִים מִזֶּה, (ט)
אֵין, (י) שִׁיךְ לַעֲמֹד הַשֵּׁי,
(יא) אֵיחָת מִסּוּךְ זֶה מוֹרֵהא.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה וסיון וס'
ולא כדכר ששלית צבור
תוליא:

גליון הש"ס

נשרא יצוה"ר בתחילה
רובת. ע"י מדרש רבה
נרשית פ"ב: שם
שנאמר וחסרת. וכן
נשמך (ע"כ) ואידך
והסרת וכו' וכן ברבות
דף לב ע"א כוללו מימי
הך קרא ולא ידעמי
אמאי לא מימי מתוקדם
יתקאל אי יט והסירותי לב
האנן מהסרת ונחמי להם
לב נשר:

רבינו חננאל

וסדרה הארץ משפחות
אמר יצחק יצחק הרע
בחתימה וזכה לחוט של
אביב, מורוש הכלי
שם יצחק הרע
הרעב וחלי הרע כרוך
קרא בוכים. ובסוף דומה
לחוט עצמה, וזכה לשוא
משכי עט בחלי השוא
וגי. י שמת קרא אל
הרע. קיבירה יצחק
אמר יצחק יצחק הרע
רע מנעור. משה קרא
ער, וזכה ומלח את
בסוף (תרחם) (ערלה)
לכבדם. דוד קרא טמא.
אומר רע טורח רע
אל. אלוהים. מכלל ארביב
טמא. שלמה קרא שונא,
שונאמר ארע רעב שונא
רע. שיעה ארע רעבטול,
שונאמר הידומי מכלשל
שונא. יחזקאל קרא ארע,
שונאמר וסחורתי את רב
האבן. יואל קרא צפוני,
שונאמר את הצפוני ארע
מליכים. יצחק הרע
יצחק הרע חפון כלבו
קרא ארע ארע מליכים,
שואה החיב' המקדש
ראשון והשני. ומני
האומות והממלכות בישראל.
ותחלוקי חמסות ותר
ממלכות. וכן חגיתול חסות

אז נראה דל"ל סוכה וכו' כערוך ערך סוכה וידוע דע"ס הרוכז ד' הערוך מתקשר ע"ס גרסת רז"ה וכו' כן אולי ל"ל וגם בגרסתו תמיד וזה האקטין זה יראה.

וּסְפֵדָה הָאֵרֶץ. בְּנִבּוּאָה זְכוּרָה וּמוֹמַנָּה לַעֲמִיד שִׁסְפָדוֹ עַל מִשִּׁיבָן בֶּן יוֹסֵף שֶׁנֶּהֱרַג בְּחִלְמָתָהּ גּוֹג וּמוֹג וּכְתִיב מִשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִד לָצֵד וְנִשְׁיָהּ לָצֵד שֶׁאִפִּי בִשְׁעַת הָאֵדָר לָרֶךְ לְהַדְרִיל אֲנָשִׁים מְנָשִׁים: **שְׁעוֹקִין בְּהַסְפֵּד.** בָּאוּתָה שְׂעָה וְהַמְצַטֵּר אֵינּוּ מִיָּקָל לְרֹאשׁוֹ מֵהָרָע וְעוֹד שֶׁאֵין יָד

הרע שולט בדקאמער קרא ווהסירומ
אחא לז האלן ולקמן אמר שהקבי"ה
שוחטו כו' אמרה חזרה כו': **כאן**
שעמוקין בשמחה. קרוביה לקלות
לעס ועוד שיהיה שולט בעשוי לא
כל שכן: **והביטו אלי את אשר דקרו**.
וסתכלו בהרוב שלפניהם: **וספרו** עליו
המספד **על היחיד**. כאלה המספיד
על בן יחיד שהיה לו ומת: **דקוים**
בזוים. שמוכרים בצעם שהיה להם
ללכבוש הרשע הוא בחייהם: **כי יפלא**
בעיני וגו'. ספירה דקרא גם בעיני
יפלא: **של בזויה**. עכבים שקורין
מאכריא: **ולבסוף**. ממאכלם נמך
מושי **הטון כהליה שפוא**. במחלה היו
מזכירין אותה עליהם ע"י מחלים שאין
לם כלום: **ועצות העגלה**. חזל ענה
שקשורין בו את הספרה למרשעה:
אל חוק. אספר דבר זה
היהיה לחק ולחקון: **היום ילדיך**.
היום אגלה לבדית שבני אחת: **אם**
יךר ענף. יךר ענב רעב ומאס
לעבירה: **האכילו לחם**. העוריהו
במלתחמה של חורה דמכיו לבו לחמו
לכלבתיא: **דמחי טו**. השקפו מים.
חורה דמחי טו הוי כל אמא לבו
למחי (ישיה נה): **יעלימו לך**. קרוב
ששם יךר עמך וואהבך ואל ישיך
לחטוא וליכדא מן העולם: **הצונו**.
דמפרש לפון בלבו של אדם: **פניו**
אל הים הקדמוני. המקדש הראשון
שהוא הים הים הלב הקדש שם
הים שכל הגחלים הולכים אליו: **ועלה**
באשן ומנחו. ומפני שהעלה באשה
שחרון שהיה האומות נתמנה
לצוראל: **קדים וגויל בורחא**.
ששים בשכמה קודם היום. השכמה
קרי קדמוחא בש"ס: **כי הוו פרשי**
למסדרין. שהיו נמתי עיירות והגיעו
למספרת דרכים פירש: **לך חזו**
לנאן: **אורחא פירש**. דרך חקון
היא בין שמי מקומותינו ואי אפשר
עוד לך יחד: **וואוין במחא**. חילו
היינו יכולים לילך בדרך אחד היה געים
שם שלנו: **אי מאן דמי** לי. אם היה
שואל ממחיה על האשה לא היה
ממי אוקומי אנפשה מלחטוא ועל עצמו
היה אומר: **הלא נפשי**. ששען על
גביר הדלת כלסם שמחשב ומלעטר:
רע

ט

החליל פרק חמישי סוכה

(ס) וב"רן שהגיע לענות אמן
בערוך (קשיא ליה
דשלשה שאכלו (ברכות דף מז.)
שמעו הברכה אלא בהנפת ה

וְסִפְּדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לִבְדּוֹ
מִשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִד לִבְדּוֹ וְנִשְׁיָהּם לִבְדּוֹ אָמְרוּ
וְהָלֹא דְבָרִים ק"ו וְמָה לַעֲתִיד לֵבֵא שְׁעוֹסְקִין
בְּהַסְפֵּד וְאִין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בָּהֶם אָמְרָה
תּוֹרָה אֲנִישִׁים לִבְדּוֹ וְנִשְׁיָם לִבְדּוֹ עֲכָשִׁיו שְׁעוֹסְקִין
בְּשִׂמְחָה וְיֵצֵר^ר שׁוֹלֵט בָּהֶם עַל אַחַת כְּמָה
וְכִמָּה אֵל הַסְפִּידָא מֵאֵי עֲבִידְתִּיהָ פְּלִיגֵי בָּהּ
רַבִּי דִּוסָא וְרַבֵּן חַד אָמַר עַל מִשְׁיָה בֶן יוֹסֵף
שְׁנֵהֲרָג וְחַד אָמַר עַל יֵצֵר^ר שְׁנֵהֲרָג בְּשִׂלְמָא
לְמָאן דָּאָמַר עַל מִשְׁיָה בֶן יוֹסֵף שְׁנֵהֲרָג הֵינִי
דְּכֹתִיב^ב וְהוֹכִיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר דִּקְרוּ וּסְפִדוּ
עָלָיו כְּמִסְפֵּד עַל הַיְּחִיד אֲלֵא לְמָאן דָּאָמַר עַל
יֵצֵר הָרַע שְׁנֵהֲרָג הָאֵי הַסְפִּידָא בְּעֵי לְמַעֲבַד
שְׂמִיחָה בְּעֵי לְמַעֲבַד אָמַאי בְּכו כְּדִרְשֵׁי רַבִּי
יְהוּדָה לַעֲתִיד לֵבֵא מִבְּיֹא הַקֶּב"ה לִיצֵר הָרַע
וְשׁוֹחֲטוּ כְּפִי הַצִּדִּיקִים וּבְפִי הָרָשָׁעִים צִדִּיקִים
נִדְמָה לָהֶם כְּחֵר גְּבוּהָ וְרָשָׁעִים נִדְמָה לָהֶם
כְּחוֹט הַשְׁעָרָה הִלְלוּ בּוֹכִין וְהִלְלוּ בּוֹכִין
צִדִּיקִים בּוֹכִין וְאוֹמְרִים הֵיאֵךְ יִכְּלוּ לִכְבוֹשׁ
הָרַ גְּבוּהָ כֹּה וְרָשָׁעִים בּוֹכִין וְאוֹמְרִים הֵיאֵךְ
לֹא יִכְּלוּ לִכְבוֹשׁ אֶת חוֹט הַשְׁעָרָה הַזֶּה
וְאָף הַקֶּב"ה תְּמָה עִמָּהֶם שְׁנֵאמַר^ב כֹּה אָמַר
ה' צְבָאוֹת כִּי יִפְּלֹא בְּעֵינֵי שְׂאִרֵּי הַעַם
הַזֶּה כִּימִים הָעַם גַּם בְּעֵינֵי יִפְּלֹא^א א"ר אִסִּי
יֵצֵר^ר כְּתִחִילָה דְּרֹמָה לְחוּט שֶׁל יִבּוּכִיא
וּלְבִסּוֹף דְּרֹמָה כְּעֻבְיוֹתָיו הָעֹגֵלָה שְׁנֵאמַר
יְהִי מוֹשִׁכִּי הָעוֹן כְּחֻבְלֵי הַשְׂוֹא וְכַעֲבוֹת
הָעֹגֵלָה חֲמָאָה תֵּנוּ רַבֵּנּוּ מִשְׁיָה בֶן דָּוִד
שְׁעִתִּיד לְהַגְלוֹת כְּמֹהֲרָה כִּימֵינוּ אוֹמַר לוֹ
הַקֶּב"ה שְׂאֵל מִמֶּנִּי דְּבַר וְאֵתָן לָךְ שְׁנֵאמַר
אֲסַפְּרָה אֵל חוֹק וְגו' אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ
שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֵתָנָה גּוֹיִם נִחְלַתְךָ וְכִיּוֹן שְׂרָאָה
מִשְׁיָה בֶן יוֹסֵף שְׁנֵהֲרָג אוֹמַר לְפָנָיו רַבִּישׁ"ע
אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ אֲלֵא חַיִּים אוֹמַר לוֹ חַיִּים
עַד שְׂלֵא אָמַרְתָּ כְּבֵר הַתְּנַבָּא עֲלִיךָ דָּוִד
אֲבִיךָ שְׁנֵאמַר^ב חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ נִתְּנָה לוֹ
וְגו' דִּרְשׁ ר' עִירָא וְאִיתִימָא ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
לֹוי שְׂכֵחָה שְׁמוֹת יֵשׁ לוֹ לִיצֵר^ר הַקֶּב"ה
קְרָאוּ רַע שְׁנֵאמַר^ב כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע
מִנְּעוּרָיו מִשֶּׁה קְרָאוּ עָרַל שְׁנֵאמַר^ב וְיִמְלֹתֶם
אֶת עֵרְלָת לִכְבֹּכֶם דָּוִד קְרָאוּ טְמֵא שְׁנֵאמַר
לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים מִכְּלָל דִּאיכָא
טְמֵא שְׁלֵמָה קְרָאוּ שׁוֹנָא שְׁנֵאמַר^ב יֵאֵם רַעֲב
שְׁנֵאךְ הֵאֱכִילָהּ לָחֶם וְאֵם צָמָא הִשְׁקִיחָהּ
מִיּוֹם כִּי נִתְּלִים אֶתָּה חוֹתֶה עַל רִאשׁוֹ וְה'

ישלם לך אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו לך ישעיה קראו מכשול והרימו מכשול מדרך עמי יחזקאל קראו אבן שנאמר והסרת את לב בשר יואל קראו צפוני שנאמר ואת הצפוני ארחיק מעליכם ת"ר ואיזה"ר שצפון ועומד בלבו של אדם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה למקום שאי את פניו אל הים הקדמוני שנתן עיניו במקדש ראשון והחריבו והרג תלמידי חכמים שנתן עיניו במקדש שני והחריבו והרג תלמידי חכמים שבו ועלה באשן ותעמיטנה בשונאיהם של ישראל כי הגדיל לעשות אמר אבוי ובתלמידי חכמים יורסיהווא בגרא דקאמר לההיא אתתא נקדים ונזיל באורחא אמר אייל אפרשינה פריס באגמא כי הוו פריש מהדרי שמעינה דקא אמרי אורחין רחיקא צוותין לי הוה אל הוה מצי לאקומיה נפשיה אול תלא בפשיה בעיורא דרשא ומצנא לל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו אמר רבי יצחק יצרו של אדם מ"ת מצנא

נב.

תורה אור

[illegible]

לעזר רש"י

איריני"א, עכביש.

מוסף רשי"י

שנאמר הוי מירש
העין בחבלי השוא
ובעבות העגלה חטאה.
גוררים יצר הרע עליהם
מעט מעט, בתחילה בחבלי
השוא כמוט של קורי
עכבים, ומשתגרה זהה
מתנער ויהלך עד שנעשה
בעבות העגלה, שקורין בו
אם הקרן למחוק, יעשה

References

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones